

ԲԱԺԻՆ ԻՄ

Ut flos in septis secretus nascitur hortis,
Sic virgo dum intacta manet.

CATULL.

Իբր ըզթիթեռնիկ՝

Որ իծաղկէ թրուչի ծաղիկ,
Սլանալ ճախրել զըւարթազին
Խընդից իխինգ անմեղ սրբաին,
Այս է քո բաժին:

Իբր ըզտերեւիկ՝

Որ իբունոյն արաւաճիկ,
Հողմոց իհողմ վարի ցըրաին,
Վըշտաց իփիշտ բախել ուժգին,
Այս է իմ բաժին: —

Իբր ըզշուշանիկ՝

Վէտ վէտ իջուրց ծըփինս մեղմիկ,
Բուրել անոյշ յառաւօտին,
Եւ ըզմայլել զակն եւ զոգին,
Այս է քո բաժին:

Իբրու զեղեգնիկ՝

Մեռեալ լըծին յափ տըղմասիկ,
Առ տըխրութեանց լըծաւ խորին
Կալ ծըփծըփել երերագին,
Այս է իմ բաժին: —

Իբր ըզծըմակիկ՝

Լըցեալ իլոյս եւ իցօղիկ,
Բըխել աղբերըս զովագին,
Փըթթել ծաղիլունս բիւր իծոցին,
Այս է քո բաժին:

Իբր ամուլ դաշտիկ՝

Անկեալ խոտան տըրամազեցիկ,
Ուր ոչ գալար հըրճուէ զոգին,
Ո՛չ մի ըստուեր ուղեւորին,
Այս է իմ բաժին: —

Իբր ըզսոխակիկ՝

Վարդից յուղէշ ցօղածըփիկ,
Երգել զոգւոյն քո կուտային
Գարուն զըւարթ եւ երկնային,
Այս է քո բաժին:

Իբր ըզբու մէնիկ՝

Որ ջայլս առնու սըգազգեցիկ,
Մընչել, հեծել, լալ մըթագին,
Ըզցայգ ցերեկ մահ հարբաին...
Վահ, այս իմ բաժին:

ԱՄՊԻԿ

Сизия тучи!

Повѣйте намъ прохладой,
Огърахните съ себя росу.
О, летите же и спѣшите.

МАРЛИНСКІЙ.

Յերեկորին զեփեւից թեւ՝

Ամպիկ դու ճախր առեալ թեթեւ,
Կարմրիկ գիւմօք կապոյտ յերկին՝
Իբր ըզհրեշտակըն գիշերին,
Յարեւմըտից անգ հեղանալ
Յելից իգրունըս սըլանաւ.
Իցէ թէ այգոյն
Դիմիցես յողջոյն:

Պանդուխտ՝ նըստեալ յայս մերկ բըլուր
Ձեռն իծընօտ, աչօք տըխուր
Ամպիկ ըզյեա քո ես նայիմ՝
Եւ ընդ նըսեհ քո նախանձիմ,
Ձի դու գընաս դէմ յայն երկիր
Որ իմ աշխարհն է սիրալիր.
Դու գընաս, իսկ ես
Մընամ յայս երէզ:

Յայտ երէզ՝ ուր բաղդ ապառուժ
Արկի զիս յաքսոր յաւուրց բազում,
Յայտ երէզ՝ ուր չէք հայրենեաց
Սիւք եւ անոյշ խոխոջ ալեաց...
Ո՛չ սիրելեաց հեշտալուր ձայն
Եւ կամ՝ ժըպխաքն այն հոգեձայն...
Այլ շուրջ՝ հիւսիսի
Յնւրս սիրաք սնունդ ոգի...:

Ո՛հ, թէ իբրոյ բարձր իկամար
Կարէ ուսնալ իմ այս բարբառ,
Ո՛հ, թէ ըզգուարթ քոյին թըռչանք
Կարեն կասել իմ հառաչանք՝
Պանդուխտն իգուճս անկեալ յաղերս
Յերգմնի առնէ յերգմնի ըզքեզ,
Կնց ո՛հ կնց վայրիկ
Եւ լնւր ինձ, ամպիկ:

Վաղիւ, յարիւոյն ցոյս նորաղուարթ
Տեսցես զաշխարհն իմ գեղաղարդ,
Տեսցես զերկին իմ կապուտակ
Ծիծաղ իծով անդ յիւր գիմակ,
Ըզջինջ առուս տեսցես հովիտս
Բլուրս ու մարմանդւս ծաղկախիտս.
Ամպիկ, ո՛հ ընդ քոյն
Տնւր եւ զիմ ողջոյն:

Տեսցես զիմ քաղցր հայրենակիցս
Եռալ զեռալ սիրաք ընդ սրբաից,
Տեսցես յաւիւն հայրենասէր
Եւ ընդ բաղբի գալ իվրսեր...
Տեսցես ըզնոր եղբարց սրբանս
Եւ զհին եղբարց մեր մահարձանս...
Ո՛հ, տնւր այնց, ամպիկ,
Տնւր ըզցողք հեղիկ:

Տեսցես ամպիկ՝ տեսցես դու անդ
Եւ սիրելիս զիմ մանաւանդ,
Ըզմայր՝ որ լայ զորդին պանդուխտ,
Գոյր՝ որ զարեւն հանէ ինձ յուխտ,
Տեսցես նոցին զաղէսս անբաւ
Եւ սըրտակէզ կարօտ եւ ցաւ...
Ո՛հ, տնւր քո զըստուեր
Նոցա եւ զիմ սէր: —

Ո՛հ, երբ լիցի երբ պանդուխտին
Մերկանալ զայս վըշտաց մարմին,
Եւ կապուտակ առեալ ըզթեւ,
Սրանալ ճախրել յայդուն թեթեւ,
Վաղել քո պէս յիմ հայրենիս՝
Գըրկախառնել ընդ սիրելիս,
Եւ անդէն ոգւով
Ըզթեւ ածելով:

Իմ հայրենեաց՝ լինել աստղիկ,
Ըզբաղդ նոցին առնել քաղցրիկ,
Դերեղմանաց նոցին՝ զեփիւռ,
Հըծծել անմահ շունչ կենսատիւռ,
Եւ ըզգրլիսով մօր քաղցուենի՝
Շաղ եւ սիտիւիչ միշտ հովանի,
Եւ քեռն իմ սիրուն՝
Հրեշտակ զըւարթուն:

Հրեշտակ՝ որ հուպ սըրտին անմեղ՝
Սըրսկել նըմին յայտ երկնահեղ,
Սըրբել զաչաց նորին ըզցող,
Յայտարն՝ վարդից արծարծել շող.
Եւ իգիշերս նորա տըխուր
Ընձուել երազս ոսկեփետուր,
Եւ ընդ կոյս ոգին
Ճախր առնուլ յերկին:

ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆ. — Այս երկու տաղերը հանած եմք իբրեւ իրարբիկ ճաշակ
Խորէն վարդապետին քերթողական նոր մէկ երկասիրութեանը, որոյ անունն է

Վ Ա Ր Դ Ե Ն Ի Ք